

20 цы-тѣ: И ^изѣ Йессей осель катоваренъ съ хлѣбъ, и мѣхъ съ вино, и едно яре отъ козы-тѣ, та го проводи Саула съ Давида 21 сына си. И дойде Давидъ при Саула, ^ита застанж прѣдъ него: и обыкнѣ го много: 22 и станж му оржженосецъ. И проводи Сауль Йессею, и каза: Давидъ нека стои, молж, прѣдъ мене; зашото намѣри блаж 23 годат прѣдъ очи-тѣ ми. И ^икогато духътъ отъ Бога бѣше на Саула, Давидъ земаше китарж-тѣ, и свирѣше съ ржеж-тѣ си: тогазь олекнуваще на Саула, и ставаше му добрѣ, и отглеждаваше ся отъ него лукавый-тѣ духъ.

ГЛАВА 17.

1 И ^исѣбрахъ Филистимци-тѣ воинства си за бой, и сѣбрали ся бѣхъ въ Сокхоеъ Гудинъ, и расположихъ станъ-тѣ си, между ^иСокхоеъ и Азицѣ, въ Ефесъ-2 даммимъ. А Сауль и Израилеви-тѣ мжжие ся сѣбрахъ та расположихъ станъ-тѣ си въ долѣ-тѣ Илжъ, и ся опльчихъ на 3 бой противъ Филистимци-тѣ. И Филистимци-тѣ стоежахъ на горж-тѣ отсамъ, а Израилъ стоеше на горж-тѣ оттамъ: 4 долѣ-тѣ бѣше помежду имъ. И излѣзе мжжие проборникъ изъ станъ-тѣ на Филистимци-тѣ на име ^иГоліаѳъ, ^иотъ Геѳъ, 5 высокъ шесть лакти и едихъ педжъ. И имаше мѣдень шлемъ на главж-тѣ си, и облѣченъ бѣ въ бронїкъ люспатжъ: и тежина-та на бронїкъ бѣше пять тысячи 6 мѣдни сики: И мѣдни поножи на голени-тѣ му, и мѣдни ^исуллица между рабена-тѣ му. И ^идѣжале-то на конѣ-тѣ му бѣше като красно на ткачъ: и желѣзо-то на конѣ-то му тегнѣше шесть стотинъ сики желѣзо: и единицъ щитоносецъ 8 вѣрѣвѣе прѣдъ него. И застанж та выкиж кѣмъ Израилеви-тѣ пѣлкове, и рече имъ: Защо излазите да ся опльгите на бой? не съмъ ли азъ Филистимецъ, и ^ивы Саулови раби? изберете си единицъ мжжъ, 9 та нека ствѣе кѣмъ мене. Ако може да ся біе съ мене, и да мя убіе, тогазь ныйше бждемъ вамъ раби: ако ли му азъ надвѣжъ, та го убїжъ, тогазь вы ^иже бждете раби намъ, и ще ни работите. И рече Филистимецъ-тѣ: ^иа зъ уничожихъ Израилеви-тѣ пѣлкове тойзи день: дайтъ 11 ми мжжъ да ся біемъ драма. Когато чу Сауль и всичкий Израиль тѣзи думы на Филистимецъ-тѣ, смахахъ ся и уплашихъ ся твѣрдѣ много.

12 А Давидъ бѣше ^исынъ на оногозъ

^я Виж. Гл. 10; 27. 17; 18.
Быт. 43. 11. Прят. 18; 16.

^ж Быт. 41; 46. 3 Пар. 10; 8.

Прят. 22; 29.

^{жк} Ст. 14; 16.

—

^а Гл. 13; 5.

^б Ин. Нав. 15; 35. 2 Лѣт.
28; 18.
^в 2 Цар. 21; 19.
^г Ин. Нав. 11; 22.
^{*} *Или* цѣпъ.
^д 2 Цар. 21; 19.
^е Гл. 8; 17.
^ж Гл. 11; 1.

^и Ефраєнина отъ Виелеемъ Гудинъ, който ся именуваше Йессей: и ^иимена осмь сынове: и тойзи человѣкъ въ дни-тѣ на Саула имаше чинъ на старѣшина между человѣцъ-тѣ. И отдохъ трима-та Йессеви сынове по голѣми-тѣ да слѣдуватъ Саула въ бой-тѣ: и ^иимена-та на трима-та му сынове които отдохъ на бой-тѣ бѣхъ: Еліавъ, първородный, и вторый му Авиадавъ, и третий Самма. А Давидъ бѣше най младъ: и трима-та по голѣми-тѣ слѣдуватъ Саула. И Давидъ бѣше ся върнѣхъ отъ Саула, ^иза да пасе овцы-тѣ на 16 башж си въ Виелеемъ. А Филистимецъ-тѣ ся приближаваше заранъ и вечеръ, и представяше ся четыридесетъ дни.

17 И рече Йессей на сына си Давида: Земи сега за братія-та си едихъ ефж пържено ^ижито, и тѣзи десетъ хлѣбове, та 18 тичай въ станъ-тѣ при братія-та си: И тѣзи десетъ шиты сырение занеси на тыщищеначалника, и ^ивиждъ здрави ли сѫ братія-та си, и земи бѣлѣгъ отъ тѣхъ. А Сауль, и тѣ, и всички-тѣ Израилеви мжжие, бѣхъ въ долѣ-тѣ Илж и бяха ся съ 20 Филистимци-тѣ. И станж Давидъ рано на сутрин-тѣ, и остави овцы-тѣ подъ пазачъ, и зѣ, и отиде, както му заповѣда Йессей: и дойде при оплотъ-тѣ отъ колата, като излѣзе воинство-то на оплоченіе и въскликнахъ кѣмъ бой-тѣ. Защото ся опльчихъ Израилъ и Филистимци-тѣ, воинство срещъ воинство. А Давидъ сиѣ отъ себе си съѣждѣ-тѣ, оставилъ гы въ ржеж-тѣ на съѣждозателя, и завтѣ ся кѣмъ воинство-то, и дойде та 23 попыта братія-та си какъ сѫ. И като ся разговаряше съ тѣхъ, ето, възлазѣше проборникъ-тѣ, Филистимецъ-тѣ отъ Геѳъ, Голіаѳъ на име, отъ Филистимски-тѣ воинства, та говори ^ипакъ споредъ исты-тѣ думы: и чу Давидъ. А всички-тѣ Израилеви мжжие, като видѣхъ тогози мжжа, побѣгнахъ отъ лице-то му и уплашихъ ся много. И говорѣхъ Израилеви-тѣ мжжие: Видѣхъ ли тогози мжжа който възлази? Наистинѣ, той възлазѣ да унищожи Израиля: и който го убіе, него ще обогати царь-тѣ съ голѣмо богатство, и ^ище му даде дѣшеріѣ си, и башинъ-тѣ му домъ ще направи свободенъ въ Израиль. И говори Давидъ на мжжие-тѣ които стоежахъ при него, и рече: що ще да бждѣ на тойзи мжжъ, който порази тогози Филистимецъ, и отмакне ^иукорѣ-тѣ отъ Израиля? защото кой съ тойзи ^инеобрѣзанъ Филистимецъ, та ^ида унищожа-

^з Ст. 26. 2 Цар. 21; 21.
^и Ст. 58. Руе. 4; 22. Гл. 16;
1, 18.
^ж Быт. 35; 19.
^к Гл. 16; 10, 11. Виждъ 1 Лѣт.
2; 13, 14, 15.
^ж Гл. 16; 6, 8, 9. 1 Лѣт. 2;
13.

^и Гл. 16; 19.
^и Быт. 37; 14.
^о Ст. 8.
^п Ин. Нав. 15; 16.
^р Гл. 11; 2.
^с Гл. 14; 6.
^т Ст. 10.